

בולעטין # 347 - אב תשנ"א לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ילקוט שמעוני במדבר - פרק טז - המשך רמז תשנ

ויקח קרח. שעשה קרחה בישראל. בן יצהר שהרתיח את העולם כלו כצהרים, בן קהת שהקהה שיני מולידו. בן לוי שנעשה לוויה לגיהנם. וליחשב נמי בן יעקב בן שעיקב עצמו לגיהנם, יעקב בקש רחמים על עצמו שלא יחשב עמהם שנאמר בסדמ אל תבא נפשי אלו מרגלים, ובקהלם אל תחד כבודי אלו עדת קרח. דתן שעבר על דת אל. אבירם שהעביר לבו מלעשות תשובה. און שישב כל ימיו באנינות, בן פלת [שנעשו לו פלאות, בן ראובן בן שראה והבין, אמר רב און בן פלת] אשתו הצילתו, אמרה ליה מאי נפקא לך מינה אי מר רבה אנת תלמידא ואי מר רבה אנת תלמידא, אמר לה מאי אעביד הואי לי בעצה ואישתבעי ליה בהדיהון. אמרו ליה ידענא דכולא כנישתא קדישא היא דכתיב כי כל העדה כולם קדושים, אמרה ליה תוב את בביתך דאנא מצילנא לך אשיקתיה חמרא ואגינתיה ואתבא אבבא סתרה למזייה כל דאתא חזייה והדר, אדהכי והכי איבלעו להו:

ויקומו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה. מיוחדין שבעדה, קריאי מועד שהיו יודעין לעבר שנים ולקבוע חדשים, ואנשי שם שהיה להם שם בכל מקום. ודתן ואבירם מכאן אמרו אוי לרשע אוי לשכנו טוב לצדיק טוב לשכנו. בני ראובן שהיו שכנים לקרח שהיה שרוי בדרום דכתיב משפחת בני קהת יחנו וגו' תימנה, ודגלו של ראובן סמוך להם שנא' דגל מחנה ראובן תימנה. אבל דגלו של יהודה היה במדרח ויששכר וזבולן עמו שנאמר והחונים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה, וכתיב ועליו מטה יששכר וסמוכין להן משה ואהרן ובניו שנאמר והחונים לפי המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו. לפי שהיו סמוכין לתורה לכך זכו להיות בני תורה דכתיב יהודה מחוקיי, וכתיב ומבני יששכר יודעי בינה לעתים וגו' וכתיב ומזבולן מושבים בשבט סופר. ודתן ואבירם שהיו שכנים לקרח בעל מחלוקת לקו עמו ואבדו מן העולם. ויקומו לפני משה ואנשים מבני ישראל וגו' מי היו אליצור בן שדיאור וחבריו. אנשים אשר נקבו בשמות, אף על פי שלא פרסמן הכתוב נתן סימניהן ומתוך המקרא אתה מבין אותם, משל למה הדבר דומה לבן טובים שגנב כלים מן המרחץ ולא היה בעל הגנבה רשאי לפרסמו התחיל נותן בו סימניו, אמרו לו מי גנב את כליך אמר אותו בן טובים בעל קומה שיניו נאות ושערו נאה. משנתן סימניו ידעו מי הוא, ואף כאן אף על פי שסתמן הכתוב ולא פירש את שמותן ובא ונתן סימניהן אתה יודע מי הן, נאמר להלן קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ויקח משה את האנשים האלה אשר נקבו בשמות, וכאן כתיב נשיאי עדה קריאי מועד אנשי שם. אמר רבי אליעזר למה תלמיד חכם דומה בפני עם הארץ בתחלה דומה לקיתון של זהב, סיפר עמו דומה לקיתון של כסף, נהנה ממנו דומה לקיתון של חרס, כיון שנשבר שוב אין לו תקנה. רב אחא בשם רבי יהושע בן לוי קשה היא המחלוקת כדור המבול, כתיב התם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם וכתיב הכא נשיאי עדה קריאי מועד אנשי שם:

ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם. הרביתם עלינו משאוי יותר משעבוד מצרים טוב לנו תחת ידי מצרים מתחת ידיכם שבכל שנה מתים חמשה עשר אלף וארבעים וחמשה. ובקשו לסקלו, לפיכך וישמע

משה ויפל על פניו, אמר להן משה לא מלוכה אני מבקש ולא אהרן כהונה גדולה מבקש שנאמר ואהרן מה הוא כי תלינו עליו, אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע לא כך צויתנו ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך והרי עמדו עלינו להרגנו:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)